

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 4 prill 2014
Nr.ref.:RK591/14

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI155/13

Parashtrues

Xhemajl Sylejmani

Vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. Nr. 302/2012, të 3 qershorit 2013

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Parashtruesi i kërkesës është z. Xhemajl Sylejmani nga fshati Gërmovë, komuna e Vitisë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 302/2012, të 3 qershorit 2013, të cilin parashtruesi i kërkesës e ka pranuar më 17 qershor 2013.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 302/2012, të 3 qershorit 2013. Parashtruesi i kërkesës kërkon kthimin në vendin e punës si dhe kompensimin e të ardhurave për kohën gjatë së cilës parashtruesi nuk ka punuar.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 56.2 të Rregullores së punës.

Procedura në Gjykatë

5. Më 2 tetor 2013, parashtruesi parashtrroi kërkesë në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata)
6. Më 10 tetor 2013, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi në Gjykatë një dokument shtesë.
7. Më 28 tetor 2013, Kryetari, me Vendimin GJR. nr. KI155/13, caktoi gjyqtarin Robert Carolan gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin nr. KSH. 99/13, caktoi Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Snezhana Botusharova (kryesuese), Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 11 nëntor 2013, Gjykata informoi parashtruesin e kërkesës dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e lëndës.
9. Më 24 janar 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin paraprak dhe i paraqiti Gjykatës rekomandimin për papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

10. Më 25 shtator 2009, Kuvendi Komunal i Vitisë, përmes Komisionit për ankesa, nxori Vendimin nr. 03-113/4782, me të cilin e refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës, me të cilën e kontestoi vendimin mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës me komunën. Më tej, në vendim thuhet:

“Sa i përket pretendimeve ankimore lidhur me ndërprerjen e mardhenjes së punës Komisioni për ankesa konstaton se këtu nuk kemi të bëjmë me ndërprerje të kontratës por me skadim të saj. dhe atë se me vetë dëshirë i njëjti nuk e ka nënshkruar kontratën edhe pse me njoftimin me nr

03.07.4178 të dt 13.08.2009 i ishte tërënjë vërejtja për pasojat e mos nënshkrimit të kontratës”.

11. Më 26 shkurt 2010, Këshilli i Pavarur Mbikëqyrës i Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPMK), duke vepruar në bazë të ankesës së parashtruesit të kërkesës, nxori Vendimin nr. 02 (213) 2009, me ç’rast e refuzoi ankesën si të pabazuar dhe vërtetoi Vendimin nr. 03-113/4782, të 25 shtatorit 2009, të Komisionit për Ankesa dhe Vendimin nr.03-118-4424, të 26 gushtit 2009, për ndërprerjen e marrëdhënies së punës së parashtruesit të kërkesës.
12. Më 2 maj 2012, Gjykata Komunale në Viti, duke vepruar në bazë të kërkesëpadisë së parashtruesit të kërkesës, nxori Aktgjykimin C. nr. 214/2011, duke refuzuar si të pabazuar kërkesëpadinë e tij. Gjykata Komunale në arsyetimin e saj më tej theksoi:

“Gjykata konkludon se kërkesëpadia e paditësit për kthimin në vend të punës njëkohësisht edhe kompensimin e të ardhurave personale është e pabazuar...”.

Vendimi i gjykatës është i bazuar në dispozita ligjore lidhur me procedurat në kontestet nga marrëdhënia e punës nga neni 475 lidhur me nenin 477 të LPK.

13. Më 10 korrik 2012, Gjykata e Qarkut në Gjilan, duke vepruar në bazë të ankesës së parashtruesit të kërkesës, nxori Aktgjykimin Ac. nr. 207/12, me ç’rast e refuzoi ankesën si të pabazuar dhe e vërtetoi Aktgjykimin C. nr. 214/2011 të shkallës së parë. Gjykata e Qarkut më tej dha këtë arsyetim:

“Kjo gjykatë konsideron se gjykata e shkallës së parë me rastin e marrjes së këtij aktgjykimi nuk ka bërë shkelje të dispozitave të procedurës kontestimore për të cilat kujdeset kryesisht se gjendjen faktike e ka vërtetuar në mënyrë të drejtë dhe të plotë e po ashtu drejt e ka zbatuar edhe të drejtën materiale...”.

14. Më 3 qershor 2013, Gjykata Supreme e Kosovës, duke vepruar në bazë të kërkesës për revizion të parashtruesit të kërkesës, nxori Aktgjykimin Rev. nr. 302/2012, duke e refuzuar si të pabazuar revizionin kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Gjilan, Ac. nr. 207/12, të 10 korrikut 2012. Gjykata Supreme, më tej, arsyetoi:

“Gjykatat e instancës më të ulët duke vërtetuar drejt dhe në mënyrë të plotë gjendjen faktike drejt kanë zbatuar dispozitat e procedurës kontestimore dhe të drejtën materiale kur kanë gjetur se kërkesëpadia është e pabazuar”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

15. Parashtruesi pretendon që me Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 302/2012, të 3 qershorit 2013, i janë shkelur të drejtat e mbrojtura me Kushtetutë, nga neni 21 [Parimet e Përgjithshme], neni 24 [Barazia para Ligjit], neni 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe neni 49 [E Drejta e Punës dhe e Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës.

16. Parashtruesi përfundon duke kërkuar nga Gjykata Kushtetuese:

“Dëshiroj të kthehem në vendin e punës ku isha, kompensim për kohën që s’kam punuar...”.”

Pranueshmëria e kërkesës

17. Për të qenë në gjendje të gjykojë për kërkesën e parashtruesit, Gjykata para së gjithash duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kushtet e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës të Gjykatës.

18. Në këtë drejtim, neni 113 paragrafi 7 i Kushtetutës parasheh:

“Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.”

19. Përveç kësaj, neni 49 i Ligjit parasheh:

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajsh. Afati fillon të llogaritet që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor”.”

20. Në rastin konkret, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës për të mbrojtur të drejtat e tij i është drejtuar KPMK-së, Gjykatës Komunale në Viti, Gjykatës së Qarkut në Gjilan, dhe në fund Gjykatës Supreme të Kosovës. Gjykata gjithashtu vëren se parashtruesit të kërkesës aktgjykimi i Gjykatës Supreme i 3 qershorit i është dorëzuar më 17 qershor 2013 dhe ai e ka dorëzuar kërkesën në Gjykatë më 2 tetor 2013.

21. Prandaj, Gjykata konsideron se parashtruesi është palë e autorizuar dhe i ka shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion sipas ligjit të zbatueshëm dhe se kërkesa është dorëzuar brenda afatit prej katër (4) muajve.

22. Sidoqoftë, Gjykata gjithashtu duhet të marrë parasysh rregullin 36 të Rregullores së punës, që parasheh:

“(1) Gjykata mund t’i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: (c) kërkesa është qartazi e bazuar”.”

“(2) Gjykata do të refuzojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...], ose

b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese; ose

[...], ose

d) kur parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.”

23. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Aktgjykimi Rev. nr. 302/2012, i 3 qershorit 2013, me të cilin janë vërtetuar aktgjykimet e Gjykatës Komunale në

Viti (Aktgjykimi C. nr. 214/2011, i 2 majit 2012) dhe të Gjykatës së Qarkut në Gjilan (Aktgjykimi Ac. nr. 207/12, i 10 korrikut 2012) shkel të drejtat e tij, të garantuara me Kushtetutë, përkatësisht nenin 21 [Parimet e Përgjithshme], nenin 24 [Barazia para Ligjit], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike], si dhe Nenin 49 [E Drejta e Punës dhe e Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës.

24. Në lidhje me këtë, Gjykata Kushtetuese e ripërsëritë se sipas Kushtetutës, nuk është detyrë e saj të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt përkitazi me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz kundër Spanjës, nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykimi i 21 janarit 1999; shih gjithashtu rastin KI70/11 të parashtruesve Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima, Aktvendimi për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
25. Gjykata Kushtetuese vetëm mund të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në mënyrë të drejtë dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë zhvilluar në mënyrë të tillë që parashtruesi i kërkesës të ketë pasur gjykim të drejtë (shih, *inter alia*, rasti Eduards kundër Mbretërisë së Bashkuar, kërkesa nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, i 10 korrikut 1991).
26. Në bazë të shkresave të rastit, Gjykata vëren se arsyetimi i dhënë me aktgjykimin e fundit nga Gjykata Supreme është i qartë, si dhe pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjykata gjithashtu ka gjetur që procedurat në gjykatat e rregullta nuk kanë qenë të padrejta apo arbitrare (shih, *mutatis mutandis*, Shub kundër Lituanisë, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
27. Për më tepër, Gjykata Supreme në aktgjykimin e saj konfirmoi se “*gjykatat e instancës më të ulët duke vërtetuar drejt dhe në mënyrë të plotë gjendjen faktike drejt kanë zbatuar dispozitat e procedurës kontestimore dhe të drejtën materiale kur kanë gjetur se kërkesëpadia është e pabazuar [...]*”.
28. Parashtruesi i kërkesës pretendon se i janë shkelur të drejtat nga neni 49 i Kushtetutës. Neni 49 i Kushtetutës parashikon:
 - “1. E drejta e punës garantohet.
 2. Secili person është i lirë të zgjedhë profesionin dhe vendin e punës”.
29. Në këtë drejtim, “*e drejta e punës garantohet*” për aq sa individ i respekton kushtet e ligjshme nga kontrata e tij e punës dhe ligjet e aplikueshme mbi punësimin. Në këtë kërkesë, nuk ka prova se parashtruesi i kërkesës ka nënshkruar ndonjëherë kontratën e punës apo se i ka respektuar ligjet e aplikueshme mbi punësimin në Kosovë. Në të vërtetë, gjykatat në mënyrë të përsëritur kanë gjetur se i njëjti nuk i ka respektuar ligjet e aplikueshme mbi punësimin. Rrjedhimisht, nuk ka prova se parashtruesit të kërkesës i është mohuar e drejta e punës së ligjshme.
30. Nga arsyet e lartpërmendura, Gjykata konsideron se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës nuk e arsyetojnë në asnjë mënyrë pretendimin për

shkelje të të drejtave kushtetuese dhe se parashtruesi i kërkesës nuk e ka mbështetur mjaftueshëm pretendimin e tij.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, nenit 20 të Ligjit dhe rregullit 36 (2) b) dhe d) të Rregullores së punës, më 24 janar 2014, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe,
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Robert Carolan

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani